

Μυωπικές αντιλήψεις και συγκρουσιακές λογικές.

Σύμφωνα με τη μυωπική αντίληψη των 5 συναδέλφων, μετά την απόφαση για αποχή της 15ης Οκτωβρίου για τα θέματα της ασφάλειας και της πυρασφάλειας του Δικαστικού Μεγάρου, δεν υπήρξε ούτε αναστολή λειτουργίας της μαγνητικής πύλης στις 16 Οκτωβρίου, ούτε άνοιγμα της πόρτας εξόδου στις 21 Οκτωβρίου! Ουδμία αναφορά περί αυτών! Όλα όσα είδαμε ήταν μία εικονική πραγματικότητα! Η Αστυνομική Διεύθυνση Μαγνησίας και η Πυροσβεστική Υπηρεσία, οι οποίες με θεσμικές παρεμβάσεις μου προχώρησαν στις συγκεκριμένες διορθωτικές ενέργειες, κατά τη μυωπική αντίληψη, έμειναν απαθείς! Τι και αν σύμπας ο τοπικός Τύπος κατέγραψε τα γεγονότα; Οι μυωπικές αντιλήψεις επιβάλλουν να αποσιωπηθεί τόσο η εντολή της Αστυνομικής Διεύθυνσης για απόσυρση των αστυνομικών δυνάμεων από τη φύλαξη της μαγνητικής πύλης, όσο και η εντολή της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας στη Διοίκηση του Πρωτοδικείου ν'ανοίξει η πίσω έξοδος. Και όλη αυτή η ελλειμματική ανάπτυξη των γεγονότων για να δικαιολογηθεί μία, χωρίς αντικείμενο τη δεδομένη στιγμή, αποχή.

Σύμφωνα με τη μυωπική αντίληψη «δεν υπήρξε έμπρακτη αντίδραση σχετικά με τις κάμερες εντός του κτιρίου». Προφανώς η από 2 Οκτωβρίου αναφορά-αίτηση του Συλλόγου προς την Αρχή Προστασίας Δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αναρτημένη στην ιστοσελίδα, δεν είναι έμπρακτη αντίδραση! Η ανάδειξη από μέρους μου με δηλώσεις της μοναδικότητας του φαινομένου λειτουργίας καμερών στα ακροατήρια επίσης δεν είναι έμπρακτη αντίδραση!

Μετά από την απόκρυψη όλων αυτών είναι λογικό το να αποκαλείς σύγκληση νέου Δ.Σ. αυτό της Δευτέρας 20 Οκτωβρίου, όταν όλοι ομόφωνα είχαμε αποφασίσει ότι επρόκειτο για συνέχεια του διακοπέντος της 16^{ης} Οκτωβρίου. Πρέπει ο Πρόεδρος να εμφανιστεί ως στερούμενος σοβαρότητας. Η διακοπή όμως του Δ.Σ. στις 16 για τις 20 Οκτωβρίου είχε ένα και μοναδικό σκοπό: Να επανεξεταστεί η θέση του Δ.Σ. για αποχή «σε περίπτωση πρωτοβουλιών επίλυσης προβλημάτων» όπως αναφέρεται στην αναρτηθείσα στην ιστοσελίδα απόφαση για αποχή στις 17 Οκτωβρίου.

Σύμφωνα λοιπόν με τη συγκρουσιακή αυτή λογική, με τη λειτουργία της μαγνητικής πύλης σε αναστολή και με ανοιχτή την πίσω πόρτα εξόδου το Δ.Σ. θα έπρεπε να επιμείνει στην αποχή της 24ης Οκτωβρίου και όχι να την αναστείλει έγκαιρα από την Τρίτη 21 Οκτωβρίου. Δηλαδή θα έπρεπε να οδηγήσουμε σε άσκοπη οικονομική επιβάρυνση δεκάδες συναδέλφους. Όμως λογικές επαναστατικές γυμναστικές κάθε άλλο παρά σοβαρότητα καταδεικνύουν.

Θυμίζω το αυτονόητο: Όταν τα αιτήματα μιας εξαγγελθείσας αποχής ικανοποιούνται έγκαιρα και η αποχή επιβάλλεται να αναστέλλεται έγκαιρα. Έτσι ακριβώς όπως με αίσθημα υπευθυνότητας έκρινε η βαλόμενη με τη δήλωση πλειοψηφία του Δ.Σ., ανεξαρτήτως υπέρ ποίου υποψηφίου προέδρου είχε το κάθε μέλος ταχθεί. Η άσκηση κριτικής όμως, που παριστά το άσπρο μαύρο, μόνο σε μικροπολιτικές σκοπιμότητες μπορεί να αποδοθεί, όταν αυτή γίνεται: α) Την επόμενη της εξαγγελίας από τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης περί ανέγερσης νέου Δικαστικού Μεγάρου. β) Την επομένη της αναγνώρισης από τον ίδιο της πλημμελούς λειτουργίας της μαγνητικής πύλης, όπως πρώτος δημόσια είχα επισημάνει. γ) Την περίοδο που ο Σύλλογος για πρώτη φορά ανοίγεται στην κοινωνία με εκδηλώσεις, όχι μόνο νομικού αλλά και κοινωνικού ενδιαφέροντος και με δημόσιες παρεμβάσεις σε κοινωνικά προβλήματα.

Και κάτι τελευταίο. Δεν συνηθίζεται η ανάρτηση σε επίσημες ιστοσελίδες Δικηγορικών Συλλόγων παρόμοιων μειοψηφικών δηλώσεων. Η δημοκρατική μου ευαισθησία όμως μου επιβάλλει να τη δεχτώ για να μην κατηγορηθώ ότι επιδιώκω τη φίμωση της μειοψηφίας, έστω και αν θεωρώ τη δημοσιοποίηση λάθος. Ρωτώ πάντως: Μήπως η κριτική για έλλειψη σοβαρότητας και υπευθυνότητας θα έπρεπε να μεταβληθεί σε αυτοκριτική; Μήπως έχει χαθεί η αίσθηση του μέτρου; Μήπως είναι ώρα για περισσότερη από όλους δουλειά και για λιγότερη εσωστρέφεια;

Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Βόλου

 Λάζαρος Γαϊτάνης